

Júlia

Heidi Rice

Telihold keringő

Maggie Cox

A titokzatos örökös

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Heidi Rice, 2018 – Vinton Kiadó Kft., 2026

A Júlia 851. eredeti címe: *Bound by Their Scandalous Baby*

(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

Magyarra fordította: Deák B. Miklós

© Maggie Cox, 2012 – Vinton Kiadó Kft., 2026

A Júlia 852. eredeti címe: *Distracted by Her Virtue*

(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2014)

Magyarra fordította: Vásárhelyi Zsolt

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 851-852. számában, 2026

Átdolgozott kiadás

e-ISBN 978-615-108-189-1

• A Júlia a Vinton Kiadó Kft. időszaki kiadványa.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2026

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Telefon: +36-30-300-9899; e-mail-cím: info@vintonkiado.hu

• Ügyfélszolgálat (megrendelés, reklamáció): elofizetes@hungaropress.hu; +36-30-447-6114 (munkanapokon)

• Előfizetés: <https://hungaropress.hu/hu/romantikus-sorozatok>

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Heidi Rice

Telihold keringő

1. FEJEZET

Lukas Blackstone nem bírta a tömeget, a sötét helyiségeket pedig még kevésbé, de ma este mindkettőt el kell viselnie. Türelmetlenül megtörölte a szmokingujjával idegességtől izzadt homlokát. A gyomra összeszorult, és a dizájneröltönyben olyan érzése támadt, mintha kényszerzubbonyt viselne.

Lenézett a hírességekre, akik megtöltötték a Blackstone's Manhattan, a Central Park West sarkán álló egyik szállodája art deco stílusú báltermét.

Filmsztárok, vezető üzleti személyiségek, rocksztárok és médiamogulok. Mindenhol drága ékszerek csillogtak, a pezsgő ömlött, és a Michelin-csillagos séf által készített büfé kulináris élvezeteket ígért. A zenekar éppen egy bécsi keringő utolsó taktusait játszotta.

A Blackstone's Telihold bálja az év egyik legexkluzívabb rendezvénye volt. Ma este annyi vagyonos ember gyűlt itt össze, hogy Európa teljes bruttó hazai terméke ehhez képest csekélynek tűnt volna. De ellentétben ikertestvérével, Alexeijel, Lukasnak félelmetes, hatalmas tömegnek tűntek, amely bármelyik pillanatban elnyelheti.

– Ha nem akarsz egyik dögös csajjal sem táncolni, akkor majd én megteszem. De ne sírj, ha én találok magamnak valakit, te pedig nem – hallotta újra Alexei magabiztos hangját a fejében.

Ólomsúlyú szomorúság nehezedett Lukas szívére. Ököibe szorította a kezét a zsebében, és várta, hogy elmúljon az érzés. A drága parfümök illata feljutott a karzatra, ahol védve volt a kíváncsi tekintetektől.

– Mr. Blackstone, uram! Mr. Garvey szeretné tudni, hogy kiválasztotta-e már a táncpartnerét a sötétben zajló keringőhöz – hallotta hirtelen a PR-főnöke, Dex Garvey egyik munkatársának hangját.

A fenébe, gondolta Lukas. Már majdnem tizenkettő van! Éjfélkor, amikor a fényeket lekapcsolják, meg kell jelennie a táncparketten, és táncolnia kell egy nővel. Ez már a húszas évek óta a bál fénypontja volt, amit a sajtó nagyon szeretett.

Ez a hagyomány még a dédapjára vezethető vissza. Akkoriban a gátlástalan orosz alkoholcsempész a Telihold bált használta arra, hogy kiválassza magának mit sem sejtő menyasszonyát a New York-i felső tízezer elsőbálozói közül.

Sajnos Dex Garvey elvárta, hogy Lukas folytassa ezt a hagyományt.

– Garvey-nak ehhez semmi köze! – vágta oda, mire a férfi elmenekült.

Még mindig fájdalmas emlékek és idegesség töltötte el Lukast, amikor a táncparketten keresgélt megfelelő partner után a sötétben táncolt keringőhöz, amelyet éppen most jelentettek be. Garvey meghívta egész Európa és Amerika legjobb családjaiból származó fiatal nőket – abban a reményben, hogy Lukas majd az egyikükkel fog táncolni. Ez még tovább fűtené a pletykákat, miszerint feleséget keres. A Blackstone's ugyanis az első luxusszállodáját egy atollon, a Maldív-szigeteken akarta megnyitni, és ezzel vezető luxoslánccá akarta pozicionálni magát a szállodaiparban. Lukasnak azonban nem állt szándékában családot alapítani, hogy reklámozza az új hotelt.

Feszülten ment le a lépcsőn, amikor a keringő első taktusai felcsendültek. Ekkor megakadt a tekintete egy kissé távolabb álló fiatal nőn. A többi vendéggel ellentétben ő nem nézett rá várakozóan, hanem feszültnek és óvatosnak tűnt.

Karcsú volt, és klasszikus szabású, zöld szatén estélyi ruhát viselt, amely jóval egyszerűbb volt, mint a többi nő drága dizájnerruhája. Finom alabástrom bőre vonzó kontrasztot alkotott vörös fürtjeivel, amelyeket lazán feltűzött. Lukas legszívesebben kihúzta volna a csatokat.

A fiatal nő arca csillogott a holdfényben, amely a mennyezeten lévő üvegkupolán keresztül világított be. Amikor Lukas közelebb lépett, és meglátta az arcvonásait, forróság öntötte el. Aztán felismerte.

Darcy O'Hara volt az – a fiatal nő, aki négy évvel ezelőtt, közvetlenül Alexei halála előtt megpróbálta megzsarolni az ikertestvérét. Mi a fenét keres New Yorkban?

Lukast düh és fájdalmas veszteségérzés töltötte el. Számtalan kamera vakuja villogott körülötte, de ő csak Darcy O'Harát látta. Hirtelen minden feszültsége elszállt, és egyfajta vadászösztön kerítette hatalmába.

A nő feszülten viszonzta a tekintetét. A teste remegett, mintha menekülni akarna – mint egy gazella, amely észleli a közeledő párducot. De kitartott.

Lenyűgöző jelenet volt, de Lukas egy percig sem hitt a félelmének és a látszólagos törékenységének. A bosszúvágya erősebb volt, mint a gyermekkori félelmei. Forró düh és kimondhatatlan vágy töltötte el.

Jobb lett volna, ha elmenekülsz, Darcy! Mert ami most történik, az egyáltalán nem fog tetszeni neked.

Amikor odaért hozzá, megragadta finom csuklóját, másik kezét keskeny derekára tette, és durván magához húzta. Anélkül hogy engedélyt kért volna tőle, kiperdítette a táncparketre. Darcy, aki szorosan hozzápréslődött, megpróbált elhúzódní tőle. Lukas érzékelte a feszültségét, a gyors légzését és finom bőrét a keze alatt, amelyet lecsúsztatott a hátán. Nem érdekelte, hogy úgy bánik vele, mint egy szajhával. Végül is pontosan az volt!

Darcy O'Hara meg fogja bánni, hogy hazudott Alexeinek – és hogy ma este eljött ide! A bál végére Manhattan összes paparazzója tudni fogja, milyen ravasz, álnok és pénzéhes perszóna. Lukas gondoskodik róla, hogy ez minden újságban megjelenjen.

– Mr. Blackstone... – mondta a nő a jellegzetes angol akcentusával. Hangja rekedtebb volt, mint amire Lukas emlékezett. – Fájdalmat okoz!

A férfi kissé lazított a szorításán. Végül is nem ő a rossz ember, hanem a nő.

– Kérem, szólítson Lukasnak – válaszolta hűvösen, és eszébe jutott az impulzív, felelőtlen Alexei, aki túlságosan könnyen elcsábult egy csinos nőtől. – És ne fészkelődjön annyit.

Bronte O'Hara pánikba esett Lukas Blackstone acélkemény szorításától. De miközben próbálta felfogni, mi is történik, érezte, hogy az egész teste felhevül. A vágytól, amit ez iránt a férfi iránt érzett, akivel még soha nem találkozott, egy szót sem tudott szólni.

Ahogy a táncparketten forogtak, szédülni kezdett. Érezte, ahogy a ruha anyaga, amelyet egy East Village-i használsruhaboltban vett, feszül a mellén. Azért vette, hogy beszökhessen ide, és beszélhessen azzal a férfival, aki talán az utolsó reményt jelentette az unokaöccse számára. Lukas Blackstone egy gazember, legalábbis annak alapján, ahogy négy évvel ezelőtt Darcyval bánt. Bronte mégis a segítségét akarta kérni. De erre egyáltalán nem számított...

A férfias illat teljesen összezavarta. Bronte úgy érezte, hogy kiszolgáltatott lett. Soha korábban nem táncolt még keringőt, de a férfi magabiztos mozdulatainak köszönhetően nem botlott meg.

Ahogy a dallam áradt, egyre gyorsabban lélegzett, és már csak Lukast érzékelte. Az ezüstös holdfényben úgy érezte, mintha egy veszélyesen erotikus álomban táncolna, annyira remegett a teste. Zavarba ejtő, egymásnak ellentmondó érzések töltötték el, így egyetlen gondolatba kapaszkodott: gyűlölte ezt a férfit mindazért, amit képviselt – meg azért, amit Darcyval és Nicóval tett. Négy évvel ezelőtt meg akarta vesztegetni Bronte nővérét, hogy vetesse el a fivére gyermekét.

De akkor miért érzi magát olyan élettelinek a karjában? Már abban a pillanatban, amikor a férfi odament hozzá, heves vágyakozás töltötte el.

Akarata ellenére élvezte a kényszerű közelséget, és legszívesebben szorosan hozzásimult volna feszes testéhez, és mélyen belélegezte volna férfias illatát.

Egy örökkévalóságnak tűnő idő után a keringő véget ért, és hirtelen megálltak. Bronte hallotta Lukas gyors légzését, és amikor a férfi hirtelen elengedte, megbotlott.

Hangos taps hallatszott. Lukas káromkodott, majd elkapta Bronte-t. A lány érezte, ahogy a férfi szája követelőzően az övére tapad. Amikor ösztönösen kinyitotta az ajkát, megérezte a férfi erős ujjait a hajában. Lukas kihúzta belőle a csatokat, de Bronte csak a belsejében terjedő forróságot érzékelte.

Nem tehetett mást, mint hogy szenvedélyesen viszonzza a férfi csókját. Egyrészt tudta, hogy Lukas meg akarja büntetni, de tehetetlenül ki volt szolgáltatva a hirtelen felébredő vágyának.

Szédülten és kábultan érezte, hogy a sötétség kezd eloszlani. Ekkor Lukas hevesen eltolta magától.

Taps helyett most suttogás hallatszott, majd feszült csend lett.

Most már Bronte megnézhetette annak a férfinak az arcát, aki három éve kísértette az álmaiban. Egészen másképp nézett ki, mint az ikertestvére, akiről csak fényképeket látott. Sötét szeme megvetően csillogott. A bal arcán lévő heg Lukas gyermekkori balesete során keletkezett, de ahelyett hogy eltorzította volna tökéletesen szimmetrikus, klasszikusan szép vonásait, még vonzóbbá, sőt ellenállhatatlanná tette.

Bronte kezét az ajkára szorította, ahol még mindig érezte a férfi követelőző csókját, és elbűvölten nézte Lukas érzéki száját.

– Szóval még mindig ugyanaz a kis ribanc vagy, aki elcsábította a bátyámat – mondta a férfi halkán és ridegen. Brutális szavai felkavarták a lányt.

Lukas most odahívta az öröket, akiket Bronte eddig sikeresen elkerült.

A félelem és a düh miatt elvesztette az önuralmát, és ököllel behúzott egyet a férfinak.

Lukas feje hátracsapódott, neki pedig forró fájdalom hasított az ujjába.

– A bátyja volt a gazember! – kiáltotta Bronte. – Nem Darcy!

Ellenállt, amikor az örök hátulról megragadták.

– Tűnjön el, vagy hívom a rendőrséget – mondta Lukas veszélyesen nyugodtan, miközben megérintette az állát. Teljesen közömbösnek tűnt, és csak megvetően nézett rá. Aztán megfordult és elment.

– Várjon! – kiáltotta Bronte, miközben átverekedte magát a felháborodott tömegen. De a férfi még csak vissza sem fordult.

Ó, Nico! Mit tettem?

Minden megtakarítását és bátorságát összegyűjtötte, hogy szembenézzen ezzel a férfival. De mindent elrontott – egy tánc és egy csók miatt.

A kétségbeesés, amely azóta eltöltötte, hogy unokaöccsénél egy ritka vérrákot diagnosztizáltak, hirtelen újra felébredt benne. Mindjárt letartóztatják és kiutasítják az Egyesült Államokból, vagy előzetes letartóztatásba kerül. Ha Lukas Blackstone eléri, hogy eltiltsák a kapcsolattartástól, Nicónak nem marad senkije – és esélye sem lesz a túlélésre.

Bronte összeszedte minden erejét, és olyan erősen rúgta meg a biztonsági őr sípcsontját, amennyire csak tudta. Az őr káromkodva elengedte. A lány átverekedte magát a Lukas Blackstone-t követő fotósok tömegén. Amikor megragadta a karját, és erősen megrántotta, a férfi megfordult.

– Én nem Darcy vagyok, hanem a testvére. Darcy három éve meghalt. Beszélnem kell önnel Nicóról, Alexei fiáról! Én...

A biztonsági őr ismét megragadta a lány derekát, de ekkor Lukas azt mondta:

– Engedje el!

Az őr olyan hirtelen engedte el, hogy a lány megbotlott volna, ha Lukas nem fogja meg.

– Mit mondott az előbb?

A nő hazudik!

Lukasnak össze kellett szednie magát. Általában mindig uralkodott magán, és racionálisan viselkedett. De ez megváltozott, mióta meglátta ezt a fiatal nőt. Láta a szapora pulzust a nyakán, nézte a szív alakú arcát, smaragdzöld szemét, amelyben egyszerre volt fájdalom és dac, az apró szeplőket az orrán, az érzéki ajkát... És hirtelen rájött, hogy ez nem az a nő, aki négy évvel ezelőtt aljas hazugságokkal traktálta a testvérét. Az arcformája más volt, valamivel alacsonyabbnak tűnt – és semmi sem utalt benne Darcy O'Hara álnokságára.

Ezzel a felismeréssel együtt a dühe teljesen elszállt.

Ha Darcy valóban meghalt, hát ő nem sajnálja. De akkor hirtelen eszébe jutott, mit mondott még a fiatal nő: ugyanazt a hazugságot találta ki, amellyel Darcy pénzt akart kicsikarni Alexeiből.

Nem szabadna megérintenem, pláne megcsókolnom, gondolta Lukas. De leckét akart adni neki, és váratlan vágy fogta el, amikor tánc közben beborította a lány friss, finom illata.

Pedig általában teljesen ura volt önmagának. Alexeijel ellentétben Lukas már korán megértette, hogy az impulzusok és a szükségletek olyan gyengeségek, amelyeknek veszélyes engedni. De még soha nem tették próbára ennyire az önuralmát, mint ma este. És hirtelen elhatalmasodott rajta a

vágy.

Ez többé nem fog megtörténni!

– Beszélne kell velem! – könyörgött a fiatal nő.

Talán ugyanolyan gátlástalan, mint a nővére, de nem tudja elrejtetni az érzéseit: az ellenszenv egyértelműen látszik rajta.

– Nem kell semmit sem tennem – válaszolta Lukas hűvösen, de magával rángatta a lányt a tömegen át a lépcsőhöz.

– Mr. Blackstone, értesítettük a rendőrséget. – Jack Tanner, a Blackstone's Manhattan biztonsági főnöke nyugtalannak tűnt.

– Derítse ki, hogyan jutott át ez a nő a biztonsági ellenőrzésen. Egy óra múlva jelentést várok.

– Igen, uram. Elvigyük?

A fiatal nő ellenállás nélkül hagyta magát a lépcsőhöz vezetni, de most megdermedt.

A lépcső tetejéről Lukas látta, hogy a paparazzók a biztonsági kordon mögül megállás nélkül fényképeznek. Dex Garvey-nak mikrofont tartottak az orra alá. Az összes vendég tekintete Lukasra és a fiatal nőre szegeződött, és természetesen holnap az egész ügy címlapra kerül. Ezért ő is felelős volt, mert nem tudott ellenállni annak az irracionális késztetésnek, hogy táncoljon vele.

De a hab a tortán a nő állítása lenne, hogy Alexeinek van egy gyereke.

Ismét mély fájdalom, majd düh öntötte el. A nő meg fogja bánni a mai tettét! Biztosan azért választotta a Telihold bált, mert itt különösen nagy feltűnést kelthetett, és így kiváló tárgyalási pozíciót szerezhetett magának. De hamar rájön majd, hogy őt már nem olyan könnyű manipulálni, mint négy évvel ezelőtt. Akkor készségesen átadott ötvenezer dollárt, hogy Alexeinek ne kelljen nyilvánosan bejelentenie, hogy ő ejtette teherbe Darcyt.

Alexei autóbalesetben halt meg, kábítószer és pezsgő hatása alatt – Lukas véleménye szerint mindez közvetlen következménye volt Darcy O'Hara aljas hazugságainak. Ez a fiatal nő semmiképpen sem kaphat tőle egy centet sem, viszont megleckézteti. Ezzel tartozik Alexeinek.

– Szeretnék beszélni vele – magyarázta Tannernek. – Addig tartsa távol a rendőrséget! És dobja ki a sajtó képviselőit! – Holnap utasítja Garvey-t, hogy egy sajtóközleménnyel csírájában fojtsa el a pletykákat.

Érezte, hogy a fiatal nő megkönnyebbülten fellélegzik. Valószínűleg azt hitte, hogy elérte a célját. Csak várj! – gondolta magában Lukas.

Magával rángatta a magánlakosztályába, elengedte, majd bezárta az ajtót. Dühösen vette észre, hogy még mindig forró vágy tölti el.

A nő maga köré fonta a karját. Remegve felemelte az állát, és csillogó szemmel, dacosan nézett rá. Amikor Lukas észrevette a szeme alatti árnyékokat, együttérzés fogta el, de szigorúan elnyomta magában. Talán mégis ugyanolyan jól tud színlelni, mint a nővére... De inkább törekeny angyalnak tűnt, mint ravasz zsarolónak.

Lukas megvetéssel nézett rá. Most, az erősebb fényben észrevette, hogy a ruha szegélye kopott, és túl szűk rá. A biztonsági örökkel való dulakodás során a lány elvesztette a fél pár cipőjét, így látszott a festetlen körmű lába.

Nem viselt ékszert, nem volt kisminkelve, a bőre pedig olyan finom volt, mint egy gyermeké. Majdnem úgy nézett ki, mint egy tizennyolc-tizenkilenc éves lány.

– Öt perce van, hogy elmagyarázza, mit akar, mielőtt átadom a rendőrségnek. – És akkor feljelenti birtokháborítás, testi sértés és zsarolás miatt.

– Tessék? – kérdezte zavartan Bronte, aki már a végsőkéig kimerült.

– Tudni akarom, mennyit kér.

A heg a férfi arcán szinte lüktetett, miközben ellenségesen nézett rá.

Bronte-nak fogalma sem volt, miről beszél. Épp most árulta el Lukas Blackstone-nak, hogy elhunyt testvérének van egy gyereke, és ő pénzről beszél?

Olyan erősen beharapta az ajkát, hogy érezte a vér ízét.

Szükséged van rá! Nicónak is szüksége van rá!

Lukas Blackstone tartotta a kezében a szálakat. Pénze és hatalma van, ráadásul sokkal nagyobb

és erősebb nála. Bronte alig százhatvan centi magas volt, ő pedig legalább harminc centivel magasabb volt nála, és lenyűgözően izmos. Legyőzhetetlennek tűnt.

– Ne aggódjon, nem a pénzt akarom.

Bronte dacosan meggyőzte magát, hogy nem fél tőle. Az, hogy remegett a lába, csak az elmúlt percek, órák, napok és hetek eseményeinek volt köszönhető. Minden reménye, félelme és rémálma ehhez a férfihoz kapcsolódott. Ha nem érvényesíti az akaratát, elveszíti mindazt, ami számára fontos!

A nővére, Darcy mindig vidám volt, és szerette a flörtölést. Ragyogó mosolyával, ragályos nevetésével és elszántságával mindig a legjobbakat látta az emberekben – még az apjában is, aki elhagyta őket, hogy új családot alapítson.

Alexei Blackstone-ban is a jót látta. Darcy szilárdan hitte, hogy a férfi beleszeretett. Pedig az egyéjszakás kalandjuk után minden az ellenkezőjére utalt.

Alexei Blackstone csak kihasználta Darcyt. A milliárdos playboy egy éjszakát töltött vele Monacóban, ahol Darcy egy kaszinó bárjában dolgozott. Miután elvitte egy körre az új sportkocsijával, elcsábította a Blackstone-villában, a Côte d’Azurön: elvette a szüzességét, majd elhagyta.

Darcyt elbocsátották, és összetört szívvel tért vissza Londonba. Amikor rájött, hogy terhes, megpróbálta felvenni a kapcsolatot Alexeijel, de ő figyelmen kívül hagyta a hívásait és kétségbeesett üzeneteit.

Aztán megjelent Lukas, és nyomást gyakorolt Darcyra, hogy vetesse el a gyermeket. Bronte azt gyanította, hogy Alexei megbízásából próbálta megvesztegetni, hogy hallgasson, de Darcy nem akart hinni neki.

Amikor Darcy utoljára beszélt Alexeiről – hónapokkal a férfi halála és egy órával Nico születése után –, a szeme nemcsak a láztól csillogtak, hanem a szerelemtől is. – Ígérd meg, hogy nem árulod el Alexei testvérének, hogy nem vettem el a gyereket! Lukas nem tudhat Nicóról.

Az emléke olyan éles és fájdalmas volt, hogy Bronte elfelejtette a kimerültségét. Hirtelen újra érezte az orrában a fertőtlenítőszer szagát, és hallotta azokat a szavakat, amelyek évek óta nem hagyták nyugodni.

– Megígérem, Darcy. Gondoskodni fogok Nicóról. És Lukas Blackstone soha nem fog tudni róla.

Akkor még csak tizennyolc éves volt. Darcy halála és a Nico iránti hirtelen felelősségvállalás véget vetett a gondtalan életének. A testvére iránti gyász annyira nyomasztotta, hogy már az is nagy erőfeszítésbe telt, hogy reggel felkeljen. A csecsemő gondozása elvette minden energiáját.

Végül azonban a vidám kis Nico bizonyult Bronte megmentőjének: kirántotta őt a gyászból, és visszavezette az életbe.

Biztos állást talált takarítóként egy diszkóban, és megszállottan dolgozott, hogy egyedül is fel tudja nevelni Nicót. Ő és kis unokaöccse együtt küzdöttek meg az élet hullámvölgyeivel.

Bronte betartotta a Darcynak tett ígéretét is – egészen addig, amíg Nico orvosa, dr. Patel a Westminster Gyermekkorházból két nappal ezelőtt közölte vele, hogy ő nem jöhet szóba donorként Nico kezeléséhez. Megkérdezte, hogy apai ágon vannak-e lehetséges donorok.

Darcyval ellentétben Bronte mindig realista volt. Tudta, hogy az emberek ritkán olyanok, mint amilyennek látszanak. Ha valaha is optimista volt, az már rég elmúlt.

De még ha az orvos úgy gondolta volna is, hogy az utolsó reményük maga az ördög, ő akkor is megkereste volna.

Elég reménytelennek tűnt, hogy Lukas Blackstone-t elvarázsolja a bájával. Ez biztosan annak is köszönhető, hogy nem volt tapasztalata ebben.

Koncentrálj a jelenre! – intette magát. *Nikky és Darcy kedvéért!*

Lukas Blackstone összehúzta a szemöldökét, ami még elutasítóbbá tette.

– Ha nem akar pénzt, akkor miért jött ide meghívás nélkül?

– Már megmagyaráztam! – Bronte azonnal megbánta a kiabálást. – Mert beszélnem kell önnel Nicóról. Ő a bátyja, Alexei fia.

Lukas szemében valami felcsillant, amit Bronte nem tudott értelmezni. Aztán ismét lenézően

pillantott rá.

A lány kétségbeesése egyre nőtt. Hiba volt idejönnie?

– Nico a maga unokaöccse – ismételte, bár a vidám kisfiú és ez a cinikus, közömbös férfi semmilyen közös vonást nem mutatott. – Hároméves, és súlyos beteg. Az egyetlen reménye az őssejtterápia, és ehhez megfelelő donorra van szüksége. Mivel a biológiai szülei mindketten meghaltak, Nico orvosa szerint ön mint az apja egypetéjű ikertestvére a legjobb esélye.

Elhallgatott, és figyelte a férfi arcát, de eltekintve az enyhe rándulástól a szája sarkában, kifejezéstelennek tűnt. Hogyan tud ilyen közömbös maradni, amikor egy gyermek súlyos beteg – ráadásul az unokaöccse?

Lukas Blackstone homlokráncolása elmélyült.

– Ha ez a gyermek valóban létezik – mondta szkeptikusan –, és valóban beteg, akkor ön is pontosan tudja, hogy én aligha jöhetek szóba donorként.

– De hát még nem is csináltatta meg a tesztet!

– Alexei semmiképpen sem lehet a gyermek apja. Ezt a nővére is tudta, amikor négy évvel ezelőtt ugyanezt a mesét tálalta fel nekünk.

– Ezt nem értem... – Bronte zavartan nézett rá. – Maga is tudta, hogy Alexei Nico apja. Különben nem adott volna ötvenezer dollárt a nővéremnek, hogy abortuszra menjen.

A férfi meglepődve felhúzta a szemöldökét.

– Ezt a nővére mondta?

– Igen. És soha nem hazudott volna nekem.

Darcy őszinte volt vele, és egyáltalán nem volt pénzéhes. Igaz, elfogadta a pénzt, de csak a gyermeke érdekében: hogy előleget tudjon fizetni a londoni Hackney kerületben található aprócska földszinti lakásra.

– Micsoda melodramatikus történet! – jegyezte meg Lukas Blackstone megvetően. – Csakhogy én egyáltalán nem kényszerítettem a húgát abortuszra, mert nem hittem el az állítólagos terhességet. És még ha terhes volt is, Alexei semmiképpen sem lehet az apa. Ha ő azt hitte, hogy a pénzt abortuszra szántam, akkor az az ő értelmezése. Én csak azt mondtam neki, hogy a pénzzel meg akarom oldani a problémát, amit ő jelentett Alexeinek.

– Tényleg terhes volt – állította Bronte. – És Alexei tényleg az...

– Csak egyszer találkoztam a húgával – szakította félbe Lukas hidegen. – És azt hittem, hogy csak egy pénzéhes fiatal lány. Nem volt világos számomra, hogy ő valóban azt hitte, Alexei a gyermeke apja. A bátyám tizenhat éves kora óta meddő volt.

– Az... az nem lehet! – Bronte-t mintha pofon vágták volna. Darcy ekkorát tévedett?

– De igen. Több szakorvos is megerősítette, hogy Alexei tinédzserkorában a súlyos mumpsz után heregyulladászt kapott – válaszolta Lukas Blackstone, és Bronte először vett észre repedést a közönsös maszkján.

Ez nem lehet igaz, gondolta Bronte újra. Alexei volt az első férfi, akivel Darcy kapcsolatba került – és az egyetlen. De Lukas Blackstone nyilvánvalóan hitt abban, amit a testvéréről mondott. Ez megmagyarázza, miért ajánlott pénzt Darcynak, hogy megszabaduljon tőle – és miért ignorálta Alexei a hívásait.

Mindketten alattomos hazugnak tartották Darcyt, aki csak a pénzre hajt. Az ötvenezer dollárt nem abortuszra szánták, ezt Darcy nyilván félreértette. Csak nem kellett volna nyilvánosságra hoznia a terhességet, amiért Alexei a testvére véleménye szerint nem lehetett felelős.

De Nico hihetetlenül hasonlított a Blackstone-okra! Darcy pedig nem feküdt le más férfival. Nem, Alexei volt Nico apja – és Lukas Blackstone így potenciális donor lehet.

– Ha az egész világ azt hiszi, hogy a bátyja meddő volt, Nico akkor is az ő fia – ragaszkodott az igazához Bronte. – Látszik rajta!

Lukas arca megkeményedett. Úgy nézett ki, mint egy oroszlán, aki ugrásra kész. De Bronte elszántan győzködi, amíg be nem ismeri az igazságot – és esélyt nem ad Nicónak.

– Nyilvánvalóan ugyanazoknak az illúzióknak esett áldozatul, mint a nővére. – A férfi elővette a mobilját, és beütött egy számot. – Lejárt az ideje, Miss O'Hara.

– Állj! – A lány megragadta a karját, és megborzongott, amikor megérezte a szmoking anyagán keresztül a kemény izmokat. – Kérem, gondolja át: mi van, ha az orvosok tévedtek, és a bátyja csodával határos módon mégis apa lett? Akkor Nico lenne az egyetlen, ami megmaradt belőle.

– Nem hiszek a csodákban – válaszolta Lukas, de letette a mobiltelefont.

– Én sem igazán. – Bronte végtelenül hálás volt a parányi kétségért, ami a férfi tekintetében rejlett. – Nézze meg Nico fényképét – könyörgött neki. – Rengeteg van a telefonomon. A táskámban van, amit a konyhában a mosogatógép mögé rejtettem. – Ott volt a pincérnői egyenruha is, amellyel beosont a hotelbe. – Ha megnézi a fotókat, és még akkor sem akarja kideríteni, hogy Nico a rokona-e, soha többé nem fogom zaklatni. Megígérem!

Feszült csend következett. Lukas elengedte a karját. Aztán a telefonját a füléhez emelte, és a lány lélegzete elakadt. Vadul dobogó szívvel imádkozott, hogy adjon esélyt Nicónak.

– Tanner! – hallotta, mintha messziről szólna. – Küldjön valakit a konyhába! Hozzon ide nekünk egy táskát, amely a mosogatógép mögé van rejtve.

Bronte remegve fújta ki a levegőt.

– Köszönöm.

Lukas zsebre tette a mobiltelefont.

– Egy dolgot el kell ismernem. Ugyanolyan jól tud színészkedni, mint a nővére.

A lány csak bólintott. Amikor a férfi arcát nézte, és gondolkodás nélkül megérintette. Lukas nem mozdult, amikor végigsimította a heget. Bronte képzeletében az arca összeolvadt Nicóéval.

– Sajnálom – suttogta, miközben elképzelte Lukast sebezhető kisfiúként.

Bronte visszahúzta a kezét, és pislogott, hogy elűzze a furcsa összetartozás érzését. Mi ütött belé?

– Ne merjen még egyszer hozzám nyúlni, Miss O’Hara. Nem hagyhatom, hogy egy gyönyörű nő elcsábítson, mint a bátyámat.

Miután két testőrnek utasítást adott, hogy vigyázzanak rá, Bronte a kanapéra rogyott.

A következő húsz perc kész örökkévalóságnak tűnt számára. Megpróbálta nem feladni a reményt, hogy a fotóknak köszönhetően minden jóra fordul. Az ablakon keresztül nézte az éjszakai Manhattant, és a lágy fény meleg ragyogást vetett a falak fehér stukkójára.

Bronte újra átgondolta az este eseményeit. Amikor eszébe jutott, hogy megütötte a férfit, elpirult a szégyentől.

– Gondolják, hogy letartóztatnak? – kérdezte nagy nehezen.

– Ezt Mr. Blackstone dönti el – válaszolta a két testőr közül az idősebbik, meglehetősen együttérzően.

Ekkor Lukas visszatért. Bronte felegyenesedett. Amikor a férfi ránézett, a szűk ruhájában szinte meztelennek érezte magát.

Lukas elküldte a testőröket. Levette a szmokingzakót és a nyakkendőt, és felhúzta az ingujját, így láthatóvá vált izmos, napbarnított alkarja. Sötét haja csillogott. Ha bizonytalan volt is, nem mutatta. Ugyanolyan határozottnak tűnt, mint mindig.

Bronte sem akart gyengeséget mutatni. Az arca azonban felforrósodott, amikor a férfi tekintete végigfutott gyűrött selyemruhán. A frizurája szétesett, így biztosan szörnyen nézett ki. De ez most nem fontos.

– Megnézte a fotókat Nicóról?

– Igen.

Akkor hogy lehet ilyen közömbös?

Bronte-t pánik fogta el.

– De akkor önnek...

– Az orvosi csapatom felvette a kapcsolatot a Westminster Gyermekkorház gyermekorvosával – szakította félbe a férfit.

– Akkor végre hisz nekem?

– A hasonlóság elég nagy ahhoz, hogy további vizsgálatokat folytassunk le.

Ez legalább nem elutasítás, gondolta Bronte reménykedve.

– És mikor fogják elvégezni a vizsgálatokat?

Remélhetőleg hamarosan, mert versenyben volt az idővel. Az eredményeket továbbítani kellene az orvoscsapatnak Angliába. Akkor hamar kiderül, hogy a férfi alkalmas-e donornak.

– A helikoptert éppen tankolják. Húsz perc múlva indulunk.

– Mi? Tessék? – mondta Bronte meglepetten. – Hová?

– A repülőtérre, majd a cég saját repülőgépével Londonba, holnap reggel nyolckor érkezünk. A klinikát már értesítettük.

A lányt vad öröm fogta el.

– Tényleg? Azonnal meg akarja csináltatni a vizsgálatot?

– Csak DNS-tesztre vagyok hajlandó. – Ez még mindig szkeptikusan hangzott, de nem érdekelte, mert a teszt eredményei úgyis felfedik az igazságot.

– És ha kiderül, hogy Nico Alexei fia?

Akkor muszáj lesz elvégezni a tesztet, hogy alkalmas-e Lukas donornak. Alig tudta visszafojtani az örömét, hogy Nico mégis csak kap egy esélyt.

De Lukas Blackstone csak annyit mondott:

– Akkor magyarázatot kell adnia. – Azzal megfordult, és elhagyta a szobát.

Az egyik asszisztense hozta neki a kabátját és a táskáját. Bronte kábultan jött rá, hogy a küzdelme Lukas Blackstone-nal még korántsem ért véget, mert a férfi egyáltalán nem örül neki, hogy talán van egy unokaöccse.